

Ár 2009, mánudaginn 27. apríl, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Jóhann Tómas Sigurðsson.

Fyrir er tekið **mál nr. 7/2009**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnt sóknaraðili, annars vegar, og F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 10. febrúar 2009 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 8. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 11. febrúar 2009, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust 19. mars 2009 með bréfi hans, dagsettu 4. mars 2009. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 19. mars 2009, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Bárust þær með bréfi sóknaraðila, dagsettu 25. mars 2009.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 17. og 27. apríl 2009.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili leitaði eftir lánafyrirgreiðslu varnaraðila í lok árs 2007 vegna kaupa sóknaraðila á eignum og rekstri A. Með rafpósti til sóknaraðila 7. desember 2007 kynnti varnaraðili sóknaraðila lánskjör skuldabréfaláns. Kom þar m.a. fram að til tryggingar skyldu vera kr. 30.000.000 í peningum, sem settar yrðu varnaraðila að handveði og vistaðar hjá honum á bestu kjörum, auk þess sem eigendur sóknaraðila skyldu gangast í sjálfskuldarábyrgð. Sóknaraðili kannast ekki við að hafa fengið nefndan rafpóst. Hinn 13. desember 2007 fékk sóknaraðili yfirdráttarlán hjá varnaraðila að fjárhæð kr. 50.000.000. Til tryggingar yfirdráttarskuldinni voru lagðar kr. 30.000.000 inn á reikning á nafni varnaraðila, en því er haldið fram af hálfu sóknaraðila að féð stafi frá B og C. Skuldabréfalánið var greitt út 19. febrúar 2008 og var andvirði lánsins þá notað til að greiða yfirdráttarskuld sóknaraðila.

Af hálfu varnaraðila var útbúin handveðsyfirlýsing um að hann skyldi hafa handveð í innstæðu reiknings sóknaraðila í bankanum. Heldur varnaraðili því fram að fyrirsvarsmáður sóknaraðila hafi ætlað að afla undirskrifta á yfirlýsinguna og skila til varnaraðila, en af því hafi ekki orðið þrátt fyrir ítrekaðar áskoranir varnaraðila.

Hinn 7. janúar 2009 krafðist sóknaraðili þess með rafpósti að nefndum reikningi yrði lokað og innstæðunni ráðstafað til greiðslu ógreiddrar yfirdráttarskuldar og því sem þá eftir stæði inn á tilgreinda reikninga nefndra B og C. Varnaraðili svaraði samdægurs og kvað fyrst þurfa að ganga frá öðrum skuldum sóknaraðila við varnaraðila. Erindið var ítrekað með rafpósti sóknaraðila 14. janúar 2009. Svaraði varnaraðili því þá til að umræddur reikningur væri læstur og væri að handveði til greiðslu á erlendu láni, sem væri gjaldfallið. Enn var erindi sóknaraðila ítrekað með

erindum lögmanns sóknaraðila 15. og 27. janúar 2009. Varnaraðili svaraði með rafpósti síðastgreindan dag og kvað nefnt skuldabréfalán hafa verið afgreitt í góðri trú gegn loforði fyrirsvarsmanna sóknaraðila um að skila handveðsyfirlýsingu, sem þeir hafi tekið til undirritunar. Yfirlýsingin hafi hins vegar ekki borist varnaraðila. Lögmaður sóknaraðila ítrekaði enn kröfur hans með rafpósti 29. janúar 2009.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 8. febrúar 2009. Að sögn sóknaraðila mun varnaraðili hafa kyrrsett innstæðu á umþrættum reikningi 19. mars 2009.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili gerir í málinu svofelldar kröfur:

„Þess er krafist að reikningi í eigu sóknaraðila verði lokað og innstæðu á reikningi ráðstafað með eftirfarandi hætti: gerðar verði upp eftirstöðvar á reikningi I. Eftirstöðvar verði svo lagðar annars vegar inn á reikning II, eigandi C og hins vegar inn á reikning III, eigandi B.“

Sóknaraðili kveður kr. 30.000.000 hafa verið lagðar inn á reikning nr. I til tryggingar yfirdrætti sóknaraðila hjá varnaraðila. Hafi aldrei verið samið um að trygging þessi næði til annars en greinds yfirdráttar. Varnaraðili hafi hins vegar neitað að verða við beiðni sóknaraðila um ráðstöfun fjáris með þeim rökum að innstæða reikningsins hafi verið sett sem handveðstrygging fyrir greiðslu erlends láns sem sóknaraðili tók. Slík ráðstöfun hafi hins vegar aldrei verið samþykkt af hálfu sóknaraðila og hafi hann aldrei undirritað neinar yfirlýsingar þar að lútandi. Verði því ekki séð að varnaraðili hafi nokkra heimild til að neita beiðni sóknaraðila um lokun nefnds reiknings og ráðstöfun innstæðu

Sóknaraðili bendir á að það hljóti að vera á ábyrgð varnaraðila, sem sérfróðs aðila í lánaviðskiptum, að tryggja kröfur sínar með fullnægjandi hætti. Sé það ekki gert verði varnaraðili að bera hallann þar af.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili vísar til þess að af hálfu sóknaraðila sé í kvörtun viðurkennt að innstæða á reikningi sóknaraðila hafi verið sett varnaraðila að handveði í bankanum þegar sóknaraðila hafi verið veittur yfirdráttur á reikningi félagsins. Liggi því í augum uppi að varnaraðili héldi tryggingunni óbreyttri þegar ákveðið hafi verið að veita sóknaraðila lán til uppgreiðslu á yfirdrætti félagsins. Styðji rafpóstar varnaraðila til sóknaraðila meðan á undirbúningi lánveitingar stóð þessa niðurstöðu.

Varnaraðili lítur svo á að loforð um handveð hafi stofnast og vísar til meginreglna laga nr. 7, 1936 um sammingsgerð, umboð og ógilda löggæringa máli sínu til stuðnings. Þá kveður varnaraðili engar fyrirspurnir hafa borist frá sóknaraðila, sem bendi til þess að hann hafi litið svo á að innstæðan væri veðsett.

VI.

Niðurstaða.

Í máli þessu krefst sóknaraðili þess að reikningi hans nr. I hjá varnaraðila verði lokað og innstæðunni ráðstafað með tilteknum hætti. Varnaraðili hefur neitað að verða við þessu og ber því við að hann hafi handveð í innstæðunni.

Varnaraðili hefur máli sínu til stuðnings vísað til rafpósts frá 7. desember 2007 þar sem fram kemur að gerð sé krafa um handveð í kr. 30.000.000 til tryggingar

skuldabréfaláni sóknaraðila hjá varnaraðila, svo og framlagðrar handveðsyfirlýsingar þar sem gert er ráð fyrir slíku. Jafnframt bendir varnaraðili á að viðurkennt sé af hálfu sóknaraðila að varnaraðili hafi haft handveð í innstæðu umrædds reiknings til tryggingar yfirdráttarláni sóknaraðila.

Framangreind handveðsyfirlýsing er óundirrituð og getur varnaraðili ekki byggt rétt sinn á henni. Þrátt fyrir að ráða megi af gögnum málsins að varnaraðili hafi á einhverjum tíma gert ráð fyrir því í aðdraganda lánveitingarinnar að áðurgreind fjárhæð yrði sett varnaraðila að handveði til tryggingar skuldabréfaláni til sóknaraðila, er ósannað gegn neitun sóknaraðila að hann hafi samþykkt slíkt. Breytir engu í þeim efnum þótt sóknaraðili hafi á einhverjum tíma samþykkt að setja nefnda innstæðu að handveði til tryggingar yfirdráttarskuld sinni við varnaraðila. Var það og á ábyrgð varnaraðila að sjá til þess að þær tryggingar, sem hann taldi nauðsynlegar, væru fyrirbyggjandi við útborgun lánsfjárhæðarinnar, svo og að þá hefði verið gengið frá nauðsynlegri skjalagerð í þeim efnum.

Með vísan til framanritaðs verður ekki hjá því komist að taka kröfur sóknaraðila til greina. Ber varnaraðila því að verða við kröfum sóknaraðila um lokun umrædds reiknings og ráðstöfun innstæðu hans með þeim hætti, sem kröfur sóknaraðila lúta að og nánar greinir í úrskurðarorði.

Það athugast að mál þetta fjallar eingöngu um gildi ætlaðs handveðs varnaraðila í innstæðu reiknings sóknaraðila nr. I hjá varnaraðila. Er því ekki tekin afstaða til hugsanlegs réttar varnaraðila til fjárins á öðrum grundvelli og eftir atvikum réttmæti síðar til kominna aðgerða af hans hálfu.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Varnaraðili, F., skal loka reikningi sóknaraðila, M, nr. I hjá varnaraðila og ráðstafa innstæðu á reikningnum til greiðslu yfirdráttarskuldar á reikningi sóknaraðila hjá varnaraðila, en að öðru leyti inn á reikning B og reikning C.

Reykjavík, 27. apríl 2009.